Einleitung 13,1-14

13,1 Josua war inzwischen sehr alt geworden. Der HERR sagte zu ihm: »Du hast ein hohes Alter erreicht, aber große Teile des Landes müssen noch in Besitz genommen werden. 2 Dazu gehören ……

13,6 ….. Wirf ´jetzt schon` das Los und teile das Land unter den Israeliten auf, wie ich es dir befohlen habe.

Вступ 13:1-14

13,1 Старійшина Ісус досягнув похилого віку, і Господь промовив до Ісуса: Ти досягнув похилого віку, а для успадкування залишилося багато землі. 2 Ось це земля ….

Josua 13-21: Die Verteilung des Landes

Quelle:https://de.academic.ru/pictures/dewiki/49/12_staemme_

Einleitung		**13,1-14**
Anteile von	**Ruben, Gad und ½ Manasse** im Ostjordanland	**13,15-32**
	Juda mit Kaleb‘s Anteil	**14-15**
	Joseph mit Töchtern Zelophads Anteil	**16-17**
	Restliche 7 Stämme mit Josuas Anteil	**18-19**

Вступ		**13:1-14**
Акції	**Рувим, Гад та 1/2 Манасії** у Східному Йордані	**13:15-32**
	Юда з часткою Халева	**14-15**
	Йосип з дочками Целофада	**16-17**
	Решта 7 племен з часткою Ісуса Навина	**18-19**

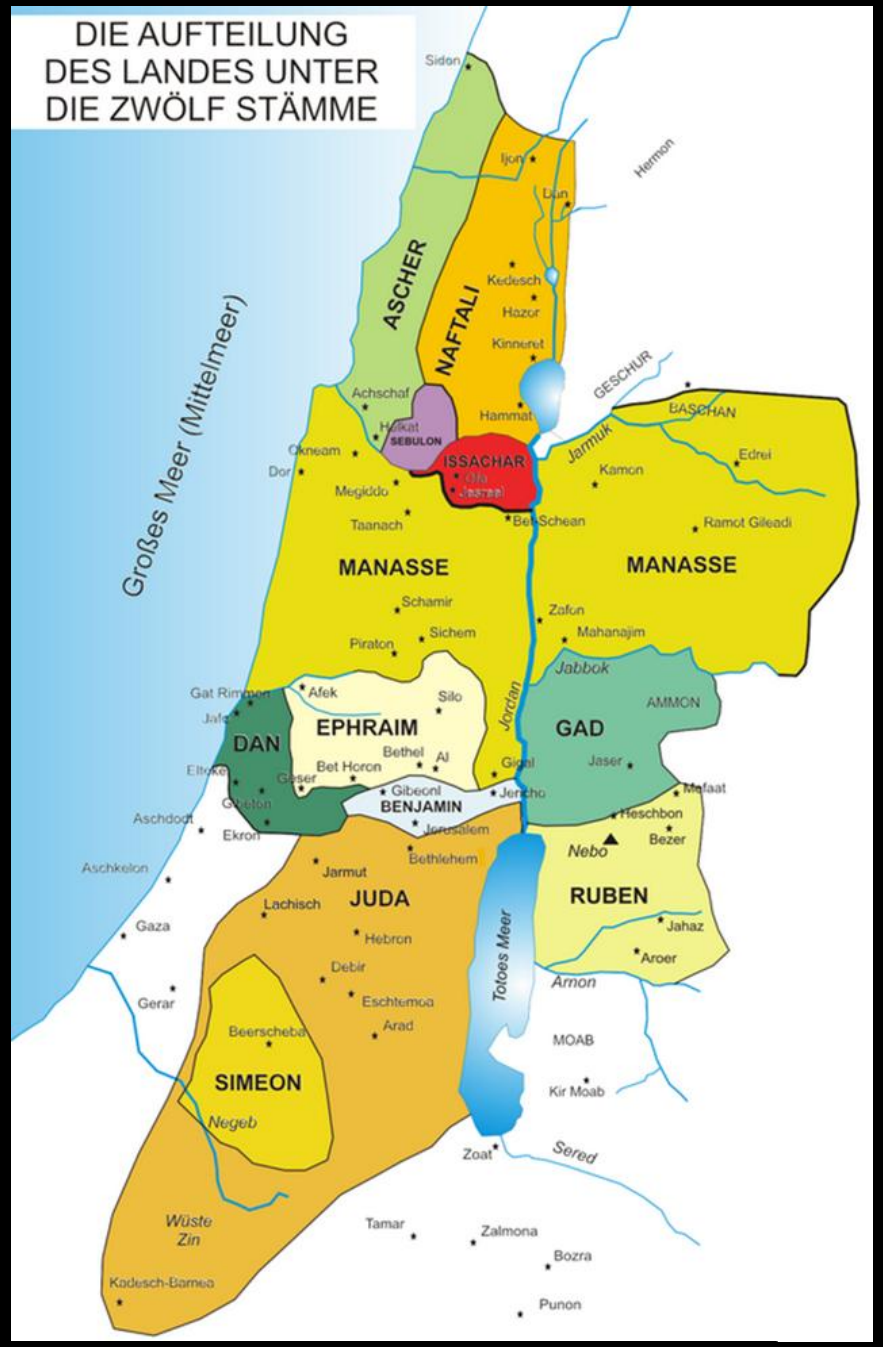

Quelle:https://de.academic.ru/pictures/dewiki/49/12_staemme_

Josua 13-21: Die Verteilung des Landes

Einleitung		13,1-14
Anteile von	Ruben, Gad und ½ Manasse im Ostjordanland	13,15-32
	Juda mit Kaleb‘s Anteil	14-15
	Joseph mit Töchtern Zelophads Anteil	16-17
	Restliche 7 Stämme mit Josuas Anteil	18-19
Städte für Zuflucht und Leviten		20-21,42
Abschluss		21,43-45

Вступ		13:1-14
Акції	Рувим, Гад та 1/2 Манасії у Східному Йордані	13:15-32
	Юда з часткою Халева	14-15
	Йосип з дочками Целофада	16-17
	Решта 7 племен з часткою Ісуса Навина	18-19
Міста-сховища та Левіти		20-21:42
Висновок		21:43-45

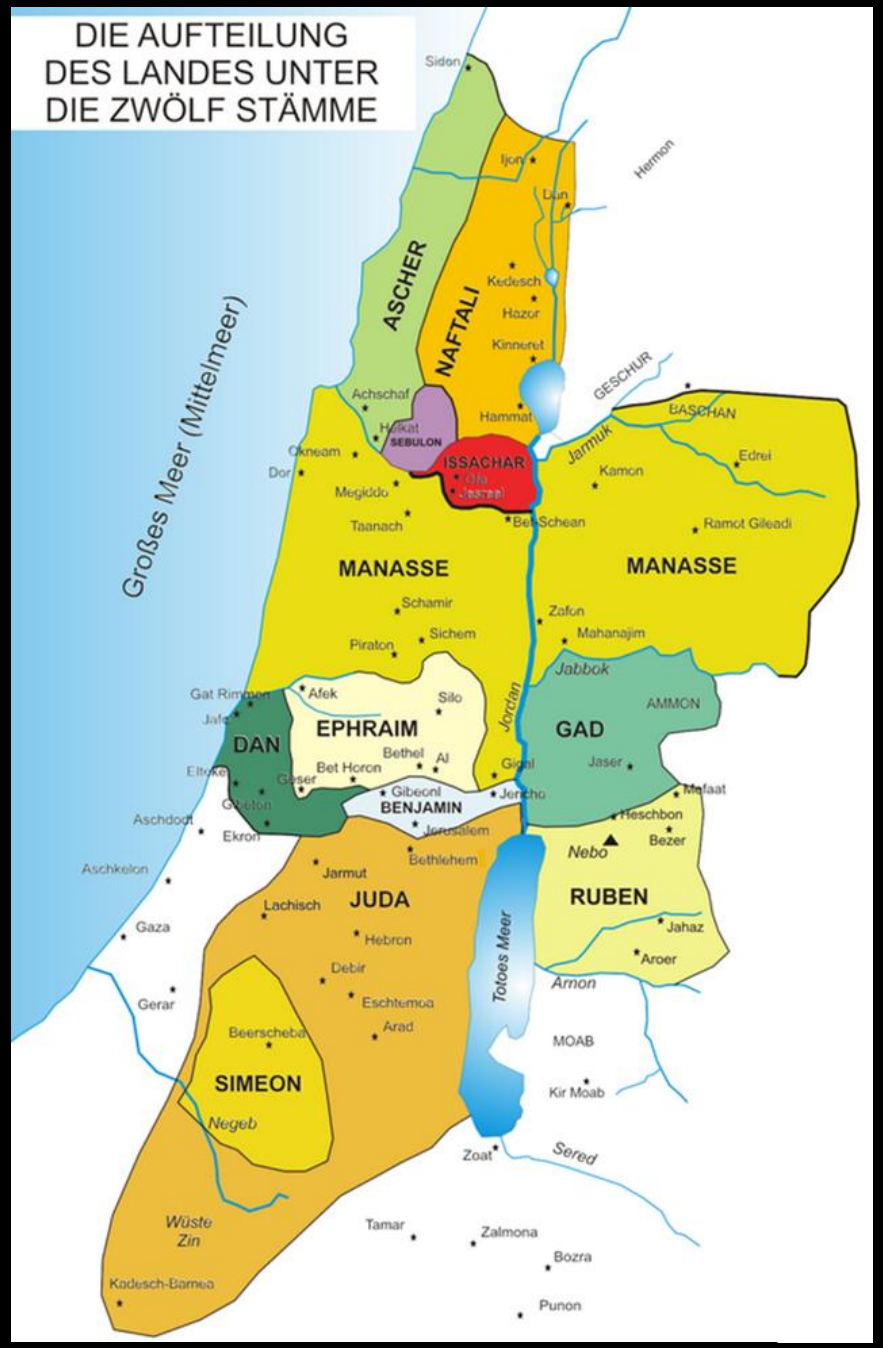

Quelle:https://de.academic.ru/pictures/dewiki/49/12_staemme_

Josua 13-21: Die Verteilung des Landes

13,13 Die Geschuriter und die Maachiter wurden von den Israeliten nicht aus ihrem Gebiet vertrieben, darum leben sie bis heute mitten in Israel.

15,63 Der Stamm Juda konnte die Jebusiter nicht aus Jerusalem vertreiben. Darum wohnen diese noch heute dort, inmitten des Stammes Juda.

16,10 Die ´Männer von Efraim` konnten die Kanaaniter, die in Geser lebten, nicht vertreiben. Darum wohnen deren Nachkommen bis heute dort, müssen jedoch ´für die Nachkommen Josefs` Fronarbeit leisten.

17,12 Der Stamm Manasse konnte diese Städte allerdings nicht erobern. So gelang es den Kanaanitern, dort wohnen zu bleiben.13 ´Später`, als die Israeliten immer mächtiger wurden, zwangen sie die Kanaaniter zur Fronarbeit. Aber sie vertrieben sie nicht.

18,3 Josua fragte sie: »Wie lange wollt ihr noch warten, das Land in Besitz zu nehmen, das der HERR, der Gott eurer Vorfahren, euch gegeben hat?

13,13 Але ізраїльські сини не вигубили Ґесіра, Махата і ханаанця, і живе цар Ґесіра і Махата між ізраїльськими синами аж до сьогоднішнього дня.

13,63 А в Єрусалимі проживав Євусей, і сини Юди не змогли їх вигубити. Тож євусейці залишилися жити в Єрусалимі аж до цього дня.

16,10 Та Єфрем не вигубив Ханаанця, який жив у Ґазері, і Ханаанець залишився жити посеред племені Єфрема аж до цього дня.

17,12 Та сини Манасії не змогли вигубити ці міста, і Ханаанець почав жити в цій землі. 13 І сталося, що коли стали сильними ізраїльські сини, то зробили ханаанців підвладними, та щоб вигубити, не вигубили їх.

18,3 Тож Ісус сказав ізраїльським синам: Доки зволікатимете з успадкуванням землі, яку дав Господь, наш Бог?

Josua 13-21: Verse mit Problemen bei Landeinnahme

17,14 Die Nachkommen Josefs fragten Josua: »Warum hast du uns bei der Landverteilung nur den Anteil
eines einzigen Stammes zugelost? Wir sind doch sehr zahlreich, weil der HERR uns reich gesegnet hat.«
15 Josua antwortete: »Wenn ihr so zahlreich seid, dass euch das Bergland von Efraim zu wenig Raum
bietet, dann zieht in das Waldgebiet, das die Perisiter und Rafaïter bewohnen, und rodet dort Land für
euch!« 16 Die Nachkommen Josefs erwiderten: »Das Bergland reicht uns nicht aus, und unten im Flachland
leben die Kanaaniter. Sie haben überall eiserne Streitwagen, von der Ebene Jesreel bis hinab nach Bet-
Schean mit seinen Tochterstädten.« 17 Josua ermutigte die Nachkommen Josefs, die Stämme Efraim und
Manasse: »Gerade weil ihr ein zahlreiches und mächtiges Volk seid, wird es nicht bei dem Stück Land
bleiben, das euch durch das Los zugeteilt wurde. 18 Ihr bekommt doch auch das bewaldete Bergland mit
seinen Ausläufern. Ihr werdet es roden. Und ihr werdet die Kanaaniter vertreiben, selbst wenn sie noch so
stark sind und eiserne Streitwagen besitzen.«.

17,14 Якось сини Йосифа звернулися до Ісуса, запитуючи: Чому ти нам визначив один жереб і один
наділ? Я ж є численний народ, і мене Бог поблагословив! 15 А Ісус їм відповів: Якщо ти є численним
народом, підіймайся в ліс і очисти для себе, якщо для тебе є тісною гора Єфрема! 16 Вони ж
сказали: Не вистачить нам гори Єфрема, до того ж в Ханаанця, який живе на ній, у Ветсані та в його
поселеннях і в долині Єзраела, добірний кінь і залізо! 17 Тоді Ісус сказав синам Йосифа: Якщо ти є
численним народом і маєш велику силу, не буде тобі тільки один спадок, 18 бо тобі буде ліс, адже є
ліс, вичистиш його, і буде для тебе. А Ханаанця вигубиш! Хоч в нього є добірний кінь, але ти
сильніший за нього!

Josua 17,14-18: Unzufriedenheit des Stammes Josef mit seinem Anteil

17,14 Die Nachkommen Josefs fragten Josua: »Warum hast du uns bei der Landverteilung nur den Anteil
eines einzigen Stammes zugelost? Wir sind doch sehr zahlreich, weil der HERR uns reich gesegnet hat.«
15 Josua antwortete: »Wenn ihr so zahlreich seid, dass euch das Bergland von Efraim zu wenig Raum
bietet, dann zieht in das Waldgebiet, das die Perisiter und Rafaïter bewohnen, und rodet dort Land für
euch!« 16 Die Nachkommen Josefs erwiderten: »Das Bergland reicht uns nicht aus, und unten im Flachland
leben die Kanaaniter. Sie haben überall eiserne Streitwagen, von der Ebene Jesreel bis hinab nach Bet-
Schean mit seinen Tochterstädten.« 17 Josua ermutigte die Nachkommen Josefs, die Stämme Efraim und
Manasse: »Gerade weil ihr ein zahlreiches und mächtiges Volk seid, wird es nicht bei dem Stück Land
bleiben, das euch durch das Los zugeteilt wurde. 18 Ihr bekommt doch auch das bewaldete Bergland mit
seinen Ausläufern. Ihr werdet es roden. Und ihr werdet die Kanaaniter vertreiben, selbst wenn sie noch so
stark sind und eiserne Streitwagen besitzen.«.

17,14 Якось сини Йосифа звернулися до Ісуса, запитуючи: Чому ти нам визначив один жереб і один
наділ? Я ж є численний народ, і мене Бог поблагословив! 15 А Ісус їм відповів: Якщо ти є численним
народом, підіймайся в ліс і очисти для себе, якщо для тебе є тісною гора Єфрема! 16 Вони ж
сказали: Не вистачить нам гори Єфрема, до того ж в Ханаанця, який живе на ній, у Ветсані та в його
поселеннях і в долині Єзраела, добірний кінь і залізо! 17 Тоді Ісус сказав синам Йосифа: Якщо ти є
численним народом і маєш велику силу, не буде тобі тільки один спадок, 18 бо тобі буде ліс, адже є
ліс, вичистиш його, і буде для тебе. А Ханаанця вигубиш! Хоч в нього є добірний кінь, але ти
сильніший за нього!

Josua 17,14-18: Unzufriedenheit des Stammes Josef mit seinem Anteil

14,6 In Gilgal kamen die Männer des Stammes Juda zu Josua. Zu ihnen gehörte auch Kaleb, der Sohn Jefunnes, aus der
Sippe Kenas. Er sagte zu Josua: »Du weißt, was der HERR in Kadesch-Barnea zu Mose, dem Mann Gottes, über dich
und mich gesagt hat.7 Ich war damals 40 Jahre alt. Mose, der Diener des HERRN, hat mich von dort aus losgeschickt, um
dieses Land auszukundschaften. ´Bei meiner Rückkehr` berichtete ich ihm davon nach bestem Wissen und Gewissen.
8 Aber die Männer, die mit mir das Land erkundet hatten, machten dem Volk Angst. Ich dagegen hielt mich an den
HERRN, meinen Gott, und vertraute ihm. 9 Deshalb versprach mir Mose mit einem Eid: ›Das Land, auf das du deine Füße
gesetzt hast, soll dir und deinen Nachkommen für immer als Erbbesitz gehören! Denn du hast dem HERRN, meinem
Gott, vertraut.‹ 10 45 Jahre sind seitdem vergangen, und der HERR hat mich bis jetzt am Leben erhalten, so wie er es mir
damals durch Mose in der Wüste versprochen hat. Heute bin ich 85 Jahre alt 11 und noch genauso stark wie an dem Tag,
als Mose mich aussandte. So wie damals habe ich auch jetzt noch die Kraft, zu kämpfen und Kriegszüge zu
unternehmen. 12 Nun also teile mir das Bergland zu, das der HERR mir damals versprochen hat. Du weißt, dass dort die
Anakiter in großen und befestigten Städten wohnen. Vielleicht wird der HERR mir helfen, sie zu vertreiben. Er hat es mir
ja versprochen.« 13 Josua segnete Kaleb, den Sohn Jefunnes, und gab ihm die Stadt Hebron als Erbbesitz. 14 Sie gehört
noch heute den Nachkommen Kalebs, weil er sich an den HERRN, den Gott Israels, gehalten und ihm vertraut hatte.

14,6 Якось підійшли сини Юди до Ісуса в Ґалґалі, і Халев, син Єфонії, кенезеєць, сказав йому: Ти знаєш слово, яке Господь сказав
Мойсеєві, Божому чоловікові стосовно мене і тебе в Кадис-Варні; 7 адже сорок років мали ми, коли послав мене Мойсей, Божий
слуга, з Кадис Варни розвідати землю. І я йому відповів слово за Його розумінням. 8 А мої брати, які пішли зі мною, відвернули
серце народу, я ж продовжував іти слідом за моїм Господом Богом. 9 І Мойсей поклявся в той день, кажучи: Земля, в яку ти
прийшов, буде в спадок тобі та твоїм синам навіки, бо продовжував ти йти слідом за Господом, Богом нашим. 10 До тепер
Господь підтримував мене, як і сказав. Ось 45 рік, відколи Господь промовив це слово до Мойсея, а Ізраїль усе ходив по пустелі.
І ось тепер, сьогодні, я — 85 тній. 11 Сьогодні я ще сильний, такий, як і тоді, коли посилав мене Мойсей, — так і тепер маю силу
вийти на війну і ввійти. 12 Тепер прошу в тебе цю гору, як сказав Господь у той день, бо ти чув це слово в той день. Тепер же
там є енакімці, сильні й великі міста. Отже, якщо зі мною є Господь, то я вигублю їх, як і сказав мені Господь! 13 І
поблагословив його Ісус, і дав Халевові, синові Єфонії, синові Кенеза Хеврон у спадок. 14 Через це Хеврон став належати
Халевові, синові Єфонії-кенезейця, як спадок аж до цього дня, тому що він пішов слідом за приписами Господа, Бога Ізраїля.

Josua 14,6-14: Kalebs Erbteil

14,6 In Gilgal kamen die Männer des Stammes Juda zu Josua. Zu ihnen gehörte auch Kaleb, der Sohn Jefunnes, aus der
Sippe Kenas. Er sagte zu Josua: »Du weißt, was der HERR in Kadesch-Barnea zu Mose, dem Mann Gottes, über dich
und mich gesagt hat. 7 Ich war damals 40 Jahre alt. Mose, der Diener des HERRN, hat mich von dort aus losgeschickt,
um dieses Land auszukundschaften. ´Bei meiner Rückkehr` berichtete ich ihm davon nach bestem Wissen und
Gewissen. 8 Aber die Männer, die mit mir das Land erkundet hatten, machten dem Volk Angst. Ich dagegen hielt mich an
den HERRN, meinen Gott, und vertraute ihm. 9 Deshalb versprach mir Mose mit einem Eid: ›Das Land, auf das du deine
Füße gesetzt hast, soll dir und deinen Nachkommen für immer als Erbbesitz gehören! Denn du hast dem HERRN,
meinem Gott, vertraut.‹ 10 45 Jahre sind seitdem vergangen, und der HERR hat mich bis jetzt am Leben erhalten, so wie
er es mir damals durch Mose in der Wüste versprochen hat. Heute bin ich 85 Jahre alt 11 und noch genauso stark wie an
dem Tag, als Mose mich aussandte. So wie damals habe ich auch jetzt noch die Kraft, zu kämpfen und Kriegszüge zu
unternehmen. 12 Nun also teile mir das Bergland zu, das der HERR mir damals versprochen hat. Du weißt, dass dort die
Anakiter in großen und befestigten Städten wohnen. Vielleicht wird der HERR mir helfen, sie zu vertreiben. Er hat es mir
ja versprochen.« 13 Josua segnete Kaleb, den Sohn Jefunnes, und gab ihm die Stadt Hebron als Erbbesitz. 14 Sie gehört
noch heute den Nachkommen Kalebs, weil er sich an den HERRN, den Gott Israels, gehalten und ihm vertraut hatte.

14,6 Якось підійшли сини Юди до Ісуса в Ґалґалі, і Халев, син Єфонії, кенезеєць, сказав йому: Ти знаєш слово, яке Господь сказав
Мойсеєві, Божому чоловікові стосовно мене і тебе в Кадис-Варні; 7 адже сорок років мали ми, коли послав мене Мойсей, Божий
слуга, з Кадис Варни розвідати землю. І я йому відповів слово за Його розумінням. 8 А мої брати, які пішли зі мною, відвернули
серце народу, я ж продовжував іти слідом за моїм Господом Богом. 9 І Мойсей поклявся в той день, кажучи: Земля, в яку ти
прийшов, буде в спадок тобі та твоїм синам навіки, бо продовжував ти йти слідом за Господом, Богом нашим. 10 До тепер
Господь підтримував мене, як і сказав. Ось 45 рік, відколи Господь промовив це слово до Мойсея, а Ізраїль усе ходив по пустелі.
І ось тепер, сьогодні, я — 85 тній. 11 Сьогодні я ще сильний, такий, як і тоді, коли посилав мене Мойсей, — так і тепер маю силу
вийти на війну і ввійти. 12 Тепер прошу в тебе цю гору, як сказав Господь у той день, бо ти чув це слово в той день. Тепер же там
є енакімці, сильні й великі міста. Отже, якщо зі мною є Господь, то я вигублю їх, як і сказав мені Господь! 13 І поблагословив його
Ісус, і дав Халевові, синові Єфонії, синові Кенеза Хеврон у спадок. 14 Через це Хеврон став належати Халевові, синові Єфонії-
кенезейця, як спадок аж до цього дня, тому що він пішов слідом за приписами Господа, Бога Ізраїля.

Josua 14,6-14: Kalebs Erbteil

19,49 Als das ganze Land unter den Stämmen verteilt war, gaben die Israeliten auch Josua, dem
Sohn Nuns, ein Stück Land in ihrer Mitte als Erbbesitz. 50 Auf Anweisung des HERRN bekam er
die Stadt, um die er gebeten hatte, nämlich Timnat-Serach im Bergland von Efraim. Josua baute
die Stadt aus und ließ sich dort nieder.

1,8 Dieses Buch des Gesetzes soll nicht von deinem Mund weichen, und du sollst Tag und Nacht
darüber nachsinnen, damit du darauf achtest, nach alle dem zu handeln, was darin geschrieben
ist; denn dann wirst du auf deinen Wegen zum Ziel gelangen, und dann wirst du Erfolg haben.

14,6 Тоді всі пішли одержати землю у визначених для них границях. Ізраїльські сини також
дали між собою наділ Ісусові, синові Навина. 50 За Божим наказом вони дали йому місто,
котре він просив, Тамнасарах, яке є на горі Єфрема. І побудував місто, і поселився в
ньому.

1,8 А книга цього закону не відходитиме від твоїх уст, і повчатимешся з неї вдень і вночі,
щоб умів ти чинити все написане в ній. Тоді будеш успішним, і матимеш успіх на твоїх
дорогах, і тоді станеш розумним.

Josua 19,49-50: Josua‘s Erbteil